

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě, složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jana Vyklického a JUDr. Jaroslava Vlašína, v právní věci žalobce: **Mgr. R. L.**, zastoupen Mgr. Robertem Kaše, advokátem se sídlem Pražská 43, Plzeň, proti žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 18, Plzeň, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 31. 3. 2014, č. j. 17 A 6/2013 - 121,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím Magistrátu města Plzně ze dne 21. 9. 2012, č. j. MMP/210589/12, byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, za což mu byla uložena pokuta ve výši 1.800 Kč. Daný přestupek spočíval v řízení motorového vozidla, které nesplňovalo technické podmínky pro provoz na pozemních komunikacích. Odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí bylo zamítnuto rozhodnutím žalovaného ze dne 19. 12. 2012, č. j. DSH/14298/12. Žalobu proti tomuto rozhodnutí zamítl Krajský soud v Plzni (dále „krajský soud“) rozsudkem ze dne 31. 3. 2014, č. j. 17 A 6/2013 - 121, který žalobce napadl nyní posuzovanou kasační stížností.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal formální náležitosti kasační stížnosti, tedy včasnost jejího podání [§ 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], řádné zastoupení stěžovatele (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a absenci zákonných důvodů její nepřipustnosti (§ 104 s. ř. s.).

Ze soudního spisu bylo zjištěno, že napadený rozsudek krajského soudu byl doručen do datové schránky zástupce žalobce dne 29. 4. 2014 (úterý). Kasační stížnost proti napadenému rozsudku byla dodána do datové schránky Nejvyššího správního soudu dne 14. 5. 2014 (středa). Tato skutečnost je prokázána záznamem o ověření elektronického podání doručeného na elektronickou podatelnu Nejvyššího správního soudu.

Kasační stížnost je opožděná.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu začíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 2 téhož ustanovení, lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Podle objektivních údajů soudního spisu krajského soudu vychází Nejvyšší správní soud z toho, že napadený rozsudek byl žalobci doručen v úterý 29. 4. 2014. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala běžet ve středu dne 30. 4. 2014 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.), neboť úterý 29. 4. 2014 bylo dnem, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek (tzn. doručení napadeného rozsudku). Tato lhůta skončila v úterý dne 13. 5. 2014 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.). Jestliže tedy žalobce podal kasační stížnost (dodáním do datové schránky tohoto soudu) až po uplynutí dvoutýdenní zákonné lhůty, učinil tak opožděně. Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu, platí, že „[p]odání prostřednictvím datové schránky vůči orgánu veřejné moci (§ 18 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů) je učiněno okamžikem dodání datové zprávy do schránky orgánu veřejné moci“. (viz usnesení ze dne 15. 7. 2010, č. j. 9 Afs 28/2010 - 79, které bylo publikováno ve sbírce Nejvyššího správního soudu pod č. 2131/2010). K tomu je třeba dodat, že zmeškání propadné lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout - § 106 odst. 2 věta poslední s. ř. s.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl dle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona, neboť byla podána opožděně. Z tohoto důvodu se Nejvyšší správní soud námitkami, které žalobce v kasační stížnosti vznesl, nezabýval.

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, která byla odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. června 2014

Mgr. Radovan Havelc
předseda senátu